

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

«Ἴνα καί αὐτοί ὦσιν ἡγιασμένοι τῇ ἀληθείᾳ»
(Ιωάν. 17,19)

ΑΓΙΟΤΗΤΑ: Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012-2013

✠ ✠
ΚΕΡΚΥΡΑ 2012

Ο Άγιος Δημήτριος ο Μυροβλύτης

Ο άγιος Δημήτριος ο Μυροβλύτης γεννήθηκε και έζησε στη Θεσσαλονίκη κατά την περίοδο 280-305 μ. Χ. Αυτοκράτορας-καίσαρας της Ρώμης ήταν ο Γαλέριος Μάξιμος. Ο Δημήτριος κατάγονταν από ευγενείς και όλοι τον θαύμαζαν για την αρετή, τη σοφία και την καλοσύνη του. Παρόλο που ήταν νέος, ο αυτοκράτορας Γαλέριος τον όρισε στρατηγό των ρωμαϊκών στρατευμάτων της Θεσσαλίας. Δεν τον τύφλωναν οι κολακείες τις οποίες άκουγε, γιατί η μεγάλη αγάπη του προς το Θεό, τον οδήγησε να διδάσκει δημόσια το λόγο του Θεού. Αυτό το γεγονός στάθηκε αφορμή πολλοί ειδωλολάτρες να πιστέψουν στο Χριστό, παρόλο που ο αυτοκράτορας έκανε διωγμό εναντίον των χριστιανών.

Μετά από νίκη του Γαλερίου εναντίον των Σκυθών, ο αυτοκράτορας θέλησε να δοξάσει τα είδωλα, καθώς επέστρεφε στη Θεσσαλονίκη. Τότε, κάποιοι ειδωλολάτρες που μισούσαν το Δημήτριο, στράφηκαν εναντίον του, επειδή ήταν χριστιανός και ενημέρωσαν τον αυτοκράτορα. Εκείνος θύμωσε πολύ, γιατί δεν θεωρούσε ότι επιτρεπόταν σε έναν στρατηγό του να μην πιστεύει στα είδωλα και να μιλά για άλλη πίστη στους στρατιώτες και τους άλλους ανθρώπους.

Έξαλλος λοιπόν ο Γαλέριος διέταξε τους στρατιώτες του να του φέρουν μπροστά του τον άγιο Δημήτριο. Χωρίς δισταγμό ο Δημήτριος ομολόγησε την πίστη του στο Χριστό. Τότε ο αυτοκράτορας διέταξε να τον κλείσουν σε ένα βρώμικο κελί, κοντά στο παλάτι. Όταν ο Δημήτριος μπήκε στο κελί, ένας σκορπιός πήγε να τον τσιμπήσει στο πόδι. Ο άγιος, κάνοντας το σημείο του σταυρού, τον εξαφάνισε. Μέσα στην υγρή φυλακή και μέσα στις βρωμίες, το πνεύμα του Θεού έκανε την ψυχή του να αγαλλιόμαστε. Το μόνο που στενοχωρούσε ήταν ότι το μαρτύριό του θα καθυστερούσε, καθώς θα έπρεπε να τελειώσουν οι γιορτές για τη νίκη του αυτοκράτορα και των ρωμαϊκών στρατευμάτων στον πόλεμο με τους Σκύθες.

Στις γιορτές ο αυτοκράτορας έφερε έναν τεράστιο γίγαντα, τον Λυαίο, ο οποίος έβγαине κάθε απόγευμα στο στάδιο, όπου γίνονταν διάφοροι αγώνες, και προκαλούσε όποιον χριστιανό ήθελε, να πολεμήσει μαζί του, για να δούνε οι θεατές και όλοι οι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης ποιος ήταν ο αληθινός Θεός, αυτός των χριστιανών ή οι θεοί των ειδώλων που πίστευσε ο Λυαίος. Ο άγιος Δημήτριος είχε ένα νέο παιδί μαθητή, τον Νέστορα. Κανείς δεν πήγαινε να πολεμήσει τον Λυαίο. Τότε ο Νέστορας, αφού πήρε την ευχή του αγίου, πήγε στο στάδιο και μονομάχησε με τον Λυαίο. Με την φράση «ο Θεός του Δημητρίου, βοήθαι μοι» (δηλαδή, «Θεέ του Δημητρίου, βοήθησέ με») σκότωσε τον Λυαίο. Ο αυτοκράτορας έγινε έξω φρενών και διέταξε να αποκεφαλίσουν τον Νέστορα, γιατί κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να τα βάλει με τον αληθινό Θεό.

Κατηγόρησε στον Δημήτριο, στη συνέχεια, ότι έκανε μάγια και βοήθησε τον Νέστορα να νικήσει τον Λυαίο. Έστειλε τους στρατιώτες του, οι οποίοι με τις λόγχες τους σκότωσαν τον άγιο στο κελί του. Μόλις έφυγαν οι στρατιώτες, κάποιοι χριστιανοί έθαψαν ευλαβικά το λείψανο του αγίου. Ένας από τους μαθητές του αγίου, που τον υπηρετούσε, πήρε το δαχτυλίδι και τον χιτώνα του που ήταν βαμμένος από το αίμα του Δημητρίου, για ευλογία. Με τον χιτώνα ακούμπησε κάποιους αρρώστους κι εκείνοι έγιναν καλά, δείχνοντας σε όλους ότι ο Δημήτριος είχε αγιάσει και ήταν κοντά στο Θεό. Μόλις το έμαθαν αυτό οι στρατιώτες του Γαλερίου, τον συνέλαβαν και τον σκότωσαν. Το όνομα του μαθητή ήταν Λούπος.

Πολλές φορές ο άγιος γλίτωσε τη Θεσσαλονίκη από επιδρομές εχθρών και κάνει ακόμη και σήμερα θαύματα. Τα λείψανά του μυροβλύζουν και βρίσκονται στο ναό του στη Θεσσαλονίκη.

Η μνήμη του εορτάζεται κάθε χρόνο στις 26 Οκτωβρίου, ενώ του αγίου Νέστορα και του αγίου Λούπου στις 27 Οκτωβρίου.

Ερμηνευτικά σχόλια

τον οδήγησε να διδάσκει δημόσια το λόγο του Θεού: χωρίς να υπολογίζει ότι μπορεί να έχανε τις τιμές και τα αξιώματα που του είχαν δοθεί, ακόμη και την ίδια του τη ζωή, ο άγιος Δημήτριος κήρυττε το λόγο του Θεού, μαζεύοντας όλο και περισσότερο κόσμο γύρω του, ανάμεσά τους και ειδωλολάτρες που παρά τις διαταγές του αυτοκράτορα, άλλαζαν και γίνονται χριστιανοί. Αυτό δηλώνει και την δύναμη της πίστης του αγίου, αλλά και ότι ο λόγος του Θεού δεν πρέπει να κρύβεται.

σε ένα βρώμικο κελί: ίσως να αναρωτηθούμε γιατί να αφήσει ο άγιος τη ζωή του, τα νιάτα του, την δυνατότητα να περάσει καλά, χάριν της πίστης. Η πίστη δεν είναι μόνο λόγια, αλλά και έργα. Όταν αγαπάει κάποιος το Θεό δεν περιορίζεται στο να εκφράζει αυτό με τα λόγια του, αλλά έρχεται η ώρα που καλείται να αποδείξει την πίστη και την αγάπη στο Θεό και με θυσίες, από τις πιο μικρές ως τις πιο μεγάλες. Μικρή θυσία είναι η νηστεία, η ελεημοσύνη, η προσευχή. Μεγάλη θυσία είναι να συγχωρεί κανείς του εχθρούς του, να δείχνει αγάπη, να μην λογαριάζει τελικά και την ίδια τη ζωή του. Όμως ο Χριστός ανταμείβει αυτόν που πιστεύει, δίδοντάς του την αγιότητα και έχοντάς τον κοντά Του στη Βασιλεία του Θεού για πάντα, ενώ και οι άνθρωποι τον θυμόμαστε στη ζωή της Εκκλησίας.

σκορπιός: ο άγιος μέσα στη φυλακή δοκιμάζεται από τον πειρασμό. Η πίστη του όμως δεν τον άφησε να χαθεί. Κάνοντας το σταυρό του και έχοντας στην καρδιά του την πίστη για το Χριστό, εξαφανίζει το κακό. Η πίστη μπορεί να νικήσει και τον πιο δυνατό αντίπαλο.

Ο Θεός του Δημητρίου βοήθει μοι: ο Νέστορας δε διστάζει. Νικά τον Λυαίο με τη δύναμη της προσευχής. Ο υπερήφανος και εγωιστής γίγαντας νικάται, γιατί προκαλεί και το Θεό και τους ανθρώπους.

ο Λούπος: ένας ακόμη μαθητής του αγίου Δημητρίου. Ο άγιος ήταν τελικά δάσκαλος και της πίστης και των έργων για το Θεό, όπως επίσης έκανε πράξη την διδασκαλία του με το μαρτύριό του. Χρειαζόμαστε τέτοιους δασκάλους στην εποχή μας. Εκείνους που εννοούν όσα λένε. Εκείνους που μας αγαπούνε αληθινά και μας λένε όχι μόνο όσα χρειαζόμαστε για να μάθουμε γράμματα, αλλά και εκείνους που μπορούν να μας οδηγήσουν στου «Θεού τα πράγματα». Αυτοί στη ζωή της Εκκλησίας είναι οι άγιοι, αλλά και όσοι άνθρωποι θέλουν να προσφέρουν το λόγο του Θεού. Ας διαβάσουμε τη ζωή των αγίων, αλλά και ας ακούμε τους ιερείς, τους κατηχητές μας, όλους εκείνους που μας μιλούε για το Θεό. Κι εμείς με τη σειρά μας, ας προσπαθούμε και με τα λόγια και με τα έργα μας να δείχνουμε στους άλλους την πίστη μας στο Θεό.

Ερωτήσεις

1. Γιατί ο άγιος Δημήτριος δεν υπολόγισε τα αξιώματα αλλά μιλούσε χωρίς να φοβάται για το Θεό στους ανθρώπους;
2. Τι έσωσε τον άγιο από το σκορπιό; Τι μας λέει η προσευχή του αγίου Νέστορα; Έχουν σχέση οι δύο κινήσεις δασκάλου και μαθητή;
3. Γιατί ο Λυαίος έχασε τη ζωή του;
4. Τι είδους δασκάλους θέλει η Εκκλησία;

Συμπέρασμα

Η Εκκλησία μας θέλει να μιλάμε σε όλους για το Χριστό και με τα λόγια και με τα έργα μας και να αναζητούμε δασκάλους που θα μας φέρουν κοντά στο Θεό

Απολυτίκιο του Αγίου Δημητρίου Ἦχος γ'. (Θείας πίστεως)

Μέγαν εύρατο εν τοις κινδύνοις, σε υπέρμαχον η οικουμένη, αθλοφόρε τα έθνη τροπούμενον· ως ουν Λυαίου καθείλες την έπαρσιν, εν τω σταδίω θαρρύνας τον Νέστορα· ούτως άγιε, μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Ώρα για παιχνίδι,

Αντιστοιχίστε και βρείτε το σωστό!!!

άγιος Δημήτριος ♦	♦ Λυαίος
Γαλέριος ♦	♦ Προσευχή
κελί ♦	♦ αυτοκράτορας
Νέστορας ♦	♦ σκορπιός
ο Θεός του Δημητρίου βοήθαι μοι ♦	♦ Θεσσαλονίκη

Να ζωγραφίσεις τον άγιο Δημήτριο:

